

[Stærmose.]

at spørge den højtærede Justitsminister, om man da overhovedet ikke har haft Syn for Opgavens militære Karakter, før Regeringen traf Beslutning om, at Politiet skulde løse den, men jeg vil alligevel bede den højtærede Minister svare mig paa dette Spørgsmaal.

Spørgsmaalet om Politiets Risiko for at blive behandlet som Kombattanter, hvis Krigen skulde komme os nærmere, tog den højtærede Minister efter min Opfattelse for let paa. For uniformerede, bevæbnede Politibetjente paa Poster ved Broer og Jernbaner eller paa Kystvagt er der under de nuværende Forhold en reel Risiko for at blive indblandet i krigsmæssige Forviklinger. Det er efter min Mening ganske uforsvarligt under de nuværende Forhold at sætte en helt ung Reservebetjent, svagt bevæbnet med en Pistol, hvormed han kun inden for 25—30 Meter har en maadelig Træfsikkerhed, sammen med en ubevæbnet Banearbejder ud paa disse Poster. Hvis Myndighederne fortsat vil tage Ansvaret for at give Politiet disse militære Opgaver, maa man gaa videre og baade udruste og uddanne disse Politivagter militært med de mest moderne, automatiske Haandvaaben, og man maa give Folkene paa disse Poster klare Instruksioner om, hvorledes de i givet Fald skal optræde over for f. Eks. regulære Faldskærmsjægere af en fremmed Hærs Styrker.

For nogle Uger siden bragte nogle Aviser en Historie, der kaldte paa Smilet. En Politibetjent, der ikke kunde faa sit Gevær til at fungere, sendte det til Reparation, men det viste sig, at Geværet var i fin Orden; der var ikke det mindste i Vejen med det, Betjenten havde blot glemt at dreje paa Magasinets Afspærringsgreb.

Bag denne Historie om en utrolig Ukendskab til Geværets Indretning ligger der en dybt alvorlig Anklage mod de ansvarlige Myndigheder for en manglende Forstaaelse af hele Opgavens Natur. Hvis man vil give Politiet militære Opgaver, skal man gaa videre og tage Konsekvensen, og Konsekvensen er den, at man militariserer Politiet. Det er selvmodsigende, naar f. Eks. „Social-Demokraten“ skriver en ledende Artikel imod Politiets Militarisering, samtidig med at Socialdemokratiets Ordfører ved sin Holdning i den foreliggende Sag godkender, at Politiet har faaet militære Opgaver.

En ganske ung Reservebetjent paa godt 20 Aar med en Pistol eller et Gevær, hvis

mest elementære Mekanisme han ikke kender, ledsaget af en Banearbejder med et rødt Flag eller en Blinklygte — det er en Bemanding og en Udrustning, der virker ganske paradisk paa Baggrund af den Alvor, der en skønne Dag eller Nat, f. Eks. ved en pludselig Invasion, kan vise sig at være i denne saare mærkværdige Polititjeneste.

Jeg har den Opfattelse, at hele denne Bevogtningstjeneste er af militær Art og derfor det danske Politi ganske uvedkommende. Bevogtningen bør alene varetages af Besættelsesmagts militære Styrker. Dette Synspunkt bygger paa klare folkeretlige Grundsatninger.

Jeg tager ikke i Betænkning yderligere at karakterisere det foreliggende Lovforslag som fuldstændig holdningsløst i baade retslig og national Henseende, og jeg finder, at det derfor burde mødes med Modstand fra mange Sider.

De Medlemmer af dette høje Ting, der hylder pacifistiske Anskuelse — og jeg vilde tro, dette særlig gælder Medlemmer af Retsforbundets og af Det radikale Venstres Grupper —, maatte ganske naturligt kunne sige nej til et Lovforslag, der godkender, at den civile Ordensmagt sættes ind over for Opgaver, der baade historisk og aktuelt er at betegne som militære.

Jeg vil ogsaa sige, at i Ugerne før Valget den 23. Marts kunde man, navnlig blandt yngre Konservative, høre en Hviskekampagne, hvorunder man sagde: Vi vil have „Nej-Mænd“ valgt ind. Nu er det ikke ganske klart for en udenforstaaende, hvad man i Grunden forstaaer ved en konservativ Nej-Mand, men det er formentlig først og fremmest til disse Nej-Mænd i Det konservative Folkeparti jeg skal rette min Opfordring til at stemme imod et Forslag, der er nationalt holdningsløst, fordi det godkender, at der bliver paalagt nogle af vore Landsmænd, der er danske Tjenestemænd, militære Opgaver, som ingen med Rette kan kræve af dem, Opgaver, hvis Løsning giver disse Tjenestemænd en Stilling, der, udefra bedømt, sætter dem ind i et Samarbejde med den fremmede Besættelsesmagt. Det vilde være saare naturligt, om vi ved denne Lejlighed fik at se nogle af de konservative Nej-Mænd, som navnlig de yngre inden for den konservative Lejr har stemt paa ved Valget.

Jeg har allerede omtalt „Social-Demokraten“'s Indsigelse mod Politiets Militarisering. Der er ved Afstemningen om det foreliggende Forslag Lejlighed til, at Med-